05/06/2020

“Οι ομογενείς μας μετέχουν στη ζωή της Εκκλησίας”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Συνέντευξη στον Εθνικό Κήρυκα και στον δημοσιογράφο Θεόδωρο Καλμούκο, με αφορμή τη συμπλήρωση ενός έτους από την εκλογή του στο θρόνο της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, παραχώρησε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε πως αισθάνεται χρέος και ευγνωμοσύνη προς τον Πατριάρχη για την εκλογή του, ενώ αναφερόμενος στους ομογενείς μας στην Αυστραλίας, σημείωσε: “είναι ευλογημένος λαός. Δεν είχα την πολυτέλεια να σκεφτώ τι επρόκειτο να βρω στην Αυστραλία από την εκλογή μου μέχρι την άφιξή μου ή συγκεκριμένα να σκεφτώ πώς θα είναι η Ομογένειά μας ή πώς τη φαντάζομαι. Όλα έγιναν πολύ γρήγορα. Όμως είμαι απόλυτα ευχαριστημένος. Είναι καλοί άνθρωποι, πιστοί και μετέχουν στη ζωή της Εκκλησίας. Είναι φιλότιμοι, εργατικοί, παραδοσιακοί”.

Παράλληλα, έθεσε και τους επόμενους στόχους του για την Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας.

Διαβάστε τη συνέντευξη, όπως αυτή δημοσιεύεται στον ΕΘΝΙΚΟ ΚΗΡΥΚΑ:

«Εθνικός Κήρυκας»: Σεβασμιώτατε, τι σκέψεις περνούν από το μυαλό σας με τη συμπλήρωση ενός έτους από την εκλογή σας στον Αρχιεπισκοπικό

Θρόνο της Αυστραλίας;

Αρχ/πος Μακάριος: Καταρχάς, αισθάνομαι την ανάγκη να σας ευχαριστήσω, διότι για άλλη μία φορά με φιλοξενείτε στον «Εθνικό Κήρυκα», δίδοντάς μου την ευκαιρία να επικοινωνήσω με τους καλούς αναγνώστες σας, τον αγαπητό αδελφό και φίλο Αρχιεπίσκοπο Ελπιδοφόρο, με του οποίου την κανονική άδεια σας παραχωρώ αυτή τη συνέντευξη, και με πολλούς άλλους γνωστούς. Είναι αλήθεια ότι συμπληρώθηκε ήδη ένας χρόνος από την εκλογή μου. Αισθάνομαι μεγάλη συγκίνηση, κατάνυξη και, παράλληλα, ευγνωμοσύνη προς τον Θεό, γι' αυτή τη μεγάλη δωρεά, που η πρόνοιά Του οικονόμησε στη ζωή μου. Ήταν κάτι απολύτως απρόσμενο και γι' αυτό ήταν και είναι πολύ όμορφο. Αισθάνομαι, επίσης, χρέος και ευγνωμοσύνη προς τον Πατριάρχη μας για την πρότασή του προς την Αγία και Ιερά Σύνοδο, καθώς και στους Συνοδικούς Αρχιερείς μας, που με τίμησαν με την ψήφο τους και μου εμπιστεύτηκαν μια τόσο πολυεύθυνη και υψηλή θέση.

«Ε.Κ.»: Πού και πώς θα συνοψίζατε τις εντυπώσεις, τις εμπειρίες του χρόνου που διέρρευσε;

Αρχ/πος Μακάριος: Κυρίως στην αγάπη και στην αποδοχή των ανθρώπων, που πολλές φορές ξεπερνούν την ανθρώπινη λογική. Ο κόσμος με υποδέχθηκε και με δέχεται παντού με μεγάλο ενθουσιασμό και με αισθήματα αφοσιώσεως και τιμής. Όταν έφθασα στο Σίδνεϊ, 18 Ιουνίου 2019, περίπου δύο χιλιάδες άνθρωποι περίμεναν στο αεροδρόμιο τον νέο τους Ποιμενάρχη. Την ημέρα της ενθρονίσεώς μου πολλές χιλιάδες πιστών κατέκλυσαν τον Καθεδρικό Ναό και τις γύρω περιοχές. Κι από τότε μέχρι και σήμερα υπάρχει ένας αυθόρμητος και πηγαίος ενθουσιασμός, τον οποίο πραγματικά θεωρώ ως δώρο του Παναγίου Πνεύματος.

«Ε.Κ.»: Σε τι κατάσταση βρήκατε την Αρχιεπισκοπή διοικητικώς, οικονομικώς, πνευματικώς, με δεδομένη τη μακρόχρονη ασθένεια του προκατόχου σας;

Αρχ/πος Μακάριος: Η αλήθεια είναι ότι τα τελευταία δέκα χρόνια, ή κάπως έτσι, ο μακαριστός προκάτοχός μου αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας. Είναι φυσικό και αυτονόητο να υπάρχουν συνέπειες από μια τέτοια κατάσταση. Το ζήτημα, όμως, είναι να μη μείνουμε στο παρελθόν, αλλά να προχωρήσουμε μπροστά. Η ζωή του χριστιανού και κυρίως του Επισκόπου είναι πορεία προς τα εμπρός. Κοιτάζουμε τον Χριστό και πάμε μόνο μπροστά. Προχωρούμε, λοιπόν, για το καλό της Αρχιεπισκοπής και του Πατριαρχείου μας εδώ, στην πέμπτη Ήπειρο. Σχετικά με τα πολύ επιπόλαια και ιδιοτελή σενάρια κάποιων, ακόμη και μετά την εκλογή μου, για τη διοικητική κατάτμηση της Αυστραλίας, ζήτησα από τον Πατριάρχη και τη Μητέρα Εκκλησία δύο πράγματα: χρόνο και εμπιστοσύνη, γιατί

δεν ήθελα να ληφθούν αποφάσεις «στο πόδι» και δίχως μελέτη. Αυτό είπε και η Σύνοδος. Τα έλαβα ολοκαρδίως και τα δύο. Είμαι τώρα εδώ ένα χρόνο. Κυριολεκτικά, έχω οργώσει όλη την Ήπειρο. Σύντομα θα καταθέσω γραπτώς πώς πιστεύω ότι πρέπει να πορευθεί η Αρχιεπισκοπή στο μέλλον διοικητικά. Εχω εικόνα και άποψη, την οποία θα θέσω στην κρίση του Πατριάρχου μας και της Μητρός Εκκλησίας. Οικονομικά η Θεολογική μας Σχολή πορεύεται πάρα πολύ καλά. Υπάρχει μάλιστα και ένα αποθεματικό, που διασφαλίζει την ομαλή πορεία της στο μέλλον. Οφείλω να ομολογήσω ότι χρωστούμε ευγνωμοσύνη στον μακαριστό Στυλιανό, ο οποίος ίδρυσε τη Θεολογική μας Σχολή, αλλά, παράλληλα, φρόντισε να την προικοδοτήσει, ούτως ώστε να μη βρεθεί ποτέ σε δύσκολη θέση. Όσον αφορά την Αρχιεπισκοπή, βρήκα ένα ποσό στον τρέχοντα λογαριασμό αλλά από την άλλη υπήρχε και ένα άνοιγμα στο σχολείο του Αγίου Ιωάννου στη Μελβούρνη. Αντιμετώπισα τότε το δίλημμα: Θα έπρεπε ή να κλείσω το σχολείο ή να διαθέσω αυτό το ποσό για χρέη προς το δημόσιο και προς ιδιώτες, μισθούς κ.λπ. Δεν ήθελα ασφαλώς να ξεκινήσω την πορεία μου με το κλείσιμο ενός σχολείου. Η Αρχιεπισκοπή ξεχρέωσε, λοιπόν, το χρέος του σχολείου και κάλυψε τις ανάγκες του, για να λειτουργήσει σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει η Πολιτεία της Βικτώρια. Αυτό μάς πίεσε πάρα πολύ. Αλλά με τη χάρη του Θεού και τη βοήθεια πολλών ευλαβών και φιλοχρίστων ανθρώπων καταφέραμε να το ξεπεράσουμε. Αυτό που οφείλω να ομολογήσω είναι ότι μέχρι τώρα δεν χρωστούμε πουθενά. Πνευματικώς με απασχολεί το θέμα των σχισμάτων στην Αυστραλία. Είμαστε σε διάλογο με τις σχισματικές κοινότητες και είμαι αισιόδοξος. Ήδη μάλιστα έγινε αποκατάσταση μιας ολόκληρης κοινότητας και δύο κληρικών, οι οποίοι με μετάνοια και ταπείνωση ζήτησαν να ενταχτούν στην Αρχιεπισκοπή. Το Πατριαρχείο συμπαρίσταται και με βοηθά πάρα πολύ. Η ενότητα των Ελλήνων Ορθοδόξων στην Αυστραλία δεν είναι μόνο δικό μου όραμα αλλά και του Πατριάρχου μας, ο οποίος παρακολουθεί με πατρική αγωνία την πορεία του διαλόγου με τις σχισματικές κοινότητες και με ενδυναμώνει.

«Ε.Κ.»: Ποια η γνώμη σας για την Ομογένεια της Αυστραλίας; Είναι όπως την νομίζατε πριν μεταβείτε εκεί; Καλύτερη, χειρότερη;

Αρχ/πος Μακάριος: Είναι ευλογημένος λαός. Δεν είχα την πολυτέλεια να σκεφτώ τι επρόκειτο να βρω στην Αυστραλία από την εκλογή μου μέχρι την άφιξή μου ή συγκεκριμένα να σκεφτώ πώς θα είναι η Ομογένειά μας ή πώς τη φαντάζομαι. Όλα έγιναν πολύ γρήγορα. Όμως είμαι απόλυτα ευχαριστημένος. Είναι καλοί άνθρωποι, πιστοί και μετέχουν στη ζωή της Εκκλησίας. Είναι φιλότιμοι, εργατικοί, παραδοσιακοί.

«Ε.Κ.»: Ποιους στόχους έχετε θέσει για τα επόμενα πέντε χρόνια από τώρα;

Αρχ/πος Μακάριος: Πρώτα ο Θεός και με την ευχή του Πατριάρχου μας, ετοιμαζόμαστε για τους εορτασμούς των 100 χρόνων από την ίδρυση της Αρχιεπισκοπής μας. Ετοιμάζουμε, λοιπόν, μεγάλες εκδηλώσεις για το 2024, στις οποίες, Θεού θέλοντος, θα είναι κοντά μας ο Παναγιώτατος. Ζούμε με αυτή την προσδοκία. Μέχρι τότε θα πρέπει να έχουμε τελειώσει την ανακαίνιση των Κεντρικών Γραφείων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Πρόκειται για ένα μεγαλόπνοο έργο, το οποίο θα μας δώσει επιπλέον περίπου 2.500 τετραγωνικά μέτρα, για να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες μας, οι οποίες έχουν αυξηθεί. Αυτή τη στιγμή εκπροσωπούμε περίπου το 7% του αυστραλιανού πληθυσμού, όπως συνηθίζω να λέω στους πολιτικούς μας. Είμαστε αναπόσπαστο μέρος της αυστραλιανής κοινωνίας. Έχουμε λόγο και παρουσία. Και ευτυχώς, οι αρχές μάς λαμβάνουν σοβαρά υπ’ όψιν τους. Το κτίριο της Αρχιεπισκοπής, όπως διαμορφώνεται, θα έχει τη δική του ταυτότητα και θα αποτελεί μια μαρτυρία σε όλη την Αυστραλία. Αρχιτεκτονικά παντρεύουμε τον μεσαίωνα με τον Καθεδρικό μας Ναό, που είναι γοτθικός, μαζί με το Βυζάντιο, που εκφράζει την παράδοσή μας και την προέλευσή μας ως Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Αυτό, λοιπόν, θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι το 2024, γι’ αυτό και εργαζόμαστε πυρετωδώς για το σκοπό αυτό. Παράλληλα, προχωρούμε στην ανέγερση ή αγορά νέων κτιρίων για τη Θεολογική μας Σχολή, η οποία μέχρι τώρα στεγαζόταν στα ίδια κτίρια της Αρχιεπισκοπής. Όμως, δεν μπορούσε να εξυπηρετηθεί πια στα υπάρχοντα κτίρια.

Προχωρούμε και σ’ αυτό και μάλιστα έχουν βρεθεί τα χρήματα για όλη τη δαπάνη, δίχως να αγγίξουμε το αποθεματικό της Σχολής. Αλλες κτιριακές δραστηριότητες αφορούν τη Βασιλειάδα, δηλαδή τα γηροκομεία μας. Επί των ημερών μου φτιάχτηκε ένα ακόμη κέντρο Βασιλειάδας στην Πέρθη για ημερήσια υποστήριξη και απασχόληση των ηλικιωμένων. Θα το εγκαινιάζαμε το Μάιο, αλλά δυστυχώς ο κορωνοϊός μας άλλαξε τα σχέδια. Παρόμοια προσπαθούμε να επεκταθούμε και στο Σίδνεϊ και στην Καμπέρα. Στο Σίδνεϊ ήδη αποκτήσαμε 55 κλίνες επιπλέον. Παράλληλα, αποκτήσαμε ένα κτίριο σε κεντρική περιοχή του Σίδνεϊ, αξίας 15 εκ. περίπου, το οποίο μας δώρησε ο Σύλλογος Καστελοριζίων, στους οποίους εκφράζω και πάλι δημόσια την ευχαριστία μου. Μέσα στο ίδιο πνεύμα προχωρούμε και στην ανέγερση των δύο κέντρων απεξάρτησης στη Μελβούρνη και στο Σίδνεϊ. Στο θέμα αυτό μας ταλαιπωρεί η μεγάλη γραφειοκρατική διαδικασία που απαιτείται για τις άδειες, αλλά -πρώτα ο Θεός- θα προχωρήσουμε. Τέλος, ο μεγάλος μου πόνος και παράλληλα οραματισμός είναι να εξασφαλίσω τη μισθοδοσία του κλήρου από την Αρχιεπισκοπή. Ωστόσο, αυτό θέλει εμπεριστατωμένη μελέτη και πολλή φροντίδα, ώστε να δημιουργηθούν οι σωστές προδιαγραφές. Όμως, δουλεύω πάνω σε αυτό. Πιστεύω ότι σε πέντε χρόνια θα μπορώ να καταθέσω μία ολοκληρωμένη πρόταση επ’ αυτού, αν βεβαίως γίνουν σωστές επενδύσεις και συνετή αξιοποίηση της περιουσίας για να εξασφαλιστούν τα ανάλογα εισοδήματα προς τούτο.

«Ε.Κ.»: Πόσο έχει επηρεάσει η πανδημία τα οικονομικά;

Αρχ/πος Μακάριος: Όπως ξέρετε, από το Μάρτιο οι εκκλησίες μας είναι κλειστές. Μάλιστα, το μεγαλύτερο έσοδο πολλών ενοριών μας εδώ, όπως και στην Αμερική, εξασφαλιζόταν από τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή και τη Μεγάλη Εβδομάδα. Από τότε μέχρι και σήμερα δεν υπάρχουν έσοδα στις Εκκλησίες μας και αυτό ασφαλώς επηρεάζει όχι μόνο τις ενορίες αλλά και την ίδια την Αρχιεπισκοπή και τη μισθοδοσία του κληρικών και των εκκλησιαστικών υπαλλήλων. Αυτό το χάσαμε. Εν τω μεταξύ, όλα τα προγράμματα της Αρχιεπισκοπής «τρέχουν», μαζί με πολλά άλλα προγράμματα που δημιουργήσαμε κατά την περίοδο αυτή. Στο Σίδνεϊ και στη Μελβούρνη παρέχουμε καθημερινά φαγητό σε εμπερίστατους αδελφούς μας, κάτι που ξεκίνησε μετά τον κορωνοϊό. Επίσης, ο Οργανισμός Προνοίας της Αρχιεπισκοπής έχει πολλαπλασιάσει τις υπηρεσίες του από το Μάρτιο μέχρι και σήμερα σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Αυστραλίας. Πέραν τούτων, πολλοί ομογενείς που είχαν βρεθεί στην Αυστραλία έπρεπε να επαναπατριστούν. Σε συνεργασία με τα Ελληνικά Προξενεία τούς βοηθήσαμε και οικονομικά αλλά και με τα διοικητικά έγγραφα που ήθελαν για να αναχωρήσουν. Γνωρίζοντας, επίσης, την αγωνία των κληρικών μας και των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων για το πώς θα εξασφαλίσουν τη συνδρομή τους προς την Αρχιεπισκοπή, αποφασίσαμε να απαλλάξουμε τις ενορίες για το 2020 από οποιαδήποτε οικονομική υποχρέωσή

τους απέναντί μας. Αυτό, βέβαια, κάνει το έργο των ενοριών ευκολότερο, διότι ελευθερώνονται, κατά κάποιο τρόπο, από μια υποχρεωτική οικονομική επιβάρυνση, από την άλλη όμως η Αρχιεπισκοπή θα δυσκολευτεί. Προχωρούμε, ωστόσο, και ελπίζουμε το επόμενο έτος να είναι πολύ καλύτερο.

«Ε.Κ.»: Ποιες ήταν μερικές χαρές που σημάδεψαν το ένα έτος της Αρχιεπισκοπίας σας;

Αρχ/πος Μακάριος: Θα μου επιτρέψετε να απαντήσω κάπως περιφραστικά, γιατί δεν μπορώ να απαριθμήσω μία, δύο, τρεις χαρές. Εδώ ζούμε μια κατάσταση και μια εμπειρία. Πώς περιγράφω αυτή την κατάσταση: Το έργο της Εκκλησίας προχωρεί δυναμικά. Το συνεχίζουμε με ζήλο, αγάπη και ενθουσιασμό. Όλοι μαζί, κλήρος και λαός. Δόξα τω Θεώ τω Δομήτορι της Εκκλησίας.